به نام خدا

سیاست جنایی ایران راجع به جرایم مالیاتی

مولفان :

متین راستگو طبالوندانی

محدثه تقی دوست

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران – ۱۴۰۵)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

Chaponashr.ir

سرشناسه : راستگو طبالوندانی ، متین ، ۱۳۷۰
عنوان و نام پدیدآورگان: سیاست جنایی ایران راجع به جرایم مالیاتی/ مولفان: متین راستگو طبالوندانی ، محدثه تقی دوست
مشخصات نشر : انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۵.
مشخصات ظاهری :۸۴ ص.
شابک : ۰-۵۴۷-۱۲۹-۶۲۲-۹۷۸
شناسه افزوده : تقی دوست، محدثه ، ۱۳۷۵
وضعیت فهرست نویسی : فیپا
یادداشت : کتابنامه.
موضوع : سیاست جنایی ایران - جرایم مالیاتی
رده بندی کنگره : TP ۹۸۳
رده بندی دیویی : ۶۶۸/۵۵
شماره کتابشناسی ملی : ۹۶۳۱۴۷۸۵
اطلاعات رکورد کتابشناسی : فیپا

نام کتاب : سیاست جنایی ایران راجع به جرایم مالیاتی
مولفان : متین راستگو طبالوندانی - محدثه تقی دوست
ناشر : انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)
صفحه آرایی، تنظیم و طرح جلد: الهام غفاری
تیراژ : ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ : اول ــ ۱۴۰۵
چاپ : زبرجد
قیمت : ۱۴۰۰۰۰ تومان
فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان :
https//:chaponashr.ir/ketabresan
شابک : ۰-۵۴۷-۱۲۹-۶۲۲-۹۷۸
تلفن مرکز پخش : ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵
www.chaponashr.ir

فصل اول ۱۱
مبانی نظری ۱۱
مقدمه ۱۱
تعاریف متغیرها ۱۱
نوآوری تحقیق ۱۲
تحقیقات نوآورانه در این زمینه می تواند شامل موارد زیر باشد: ۱۲
بررسی رویکردهای نوین پیشگیری از جرایم مالیاتی:
مطالعه تطبیقی با سایر کشورها: ۱۲
ارزیابی اثربخشی مجازات های فعلی: ۱۲
بررسی نقش نهادهای مدنی: ۱۲
ساماندهی تحقیق ۱۲
فصل دوم ۱۳
کلیات و مفاهیم ۱۳
تعریف سیاست ۱۳
تحولات مفهوم سیاست جنایی ۱۳
مفهوم مضیق ۱۴
مفهوم موسع ۱۴
انواع سیاست جنایی ۱۴
سیاست جنایی تقنینی ۱۵
عناصر سیاست جنایی تقنینی ۱۵
چالش‌ها و موانع سیاست جنایی تقنینی ۱۶
سیاست جنایی مشارکتی ۱۶

عناصر سیاست جنایی مشارکتی ۱۷
مزایای سیاست جنایی مشارکتی ۱۷
چالش‌ها و موانع سیاست جنایی مشارکتی ۱۸
سیاست جنایی قضایی ۱۸
عناصر سیاست جنایی قضایی ۱۸
مزایای سیاست جنایی قضایی ۱۹
چالش‌ها و موانع سیاست جنایی قضایی ۱۹
سیاست جنایی در ایران ۲۰
جرایم مالیاتی ۲۰
تعریف جرایم مالیاتی ۲۰
انواع جرایم مالیاتی ۲۱
مصادیق جرایم مالیاتی ۲۱
علل جرایم مالیاتی ۲۲
ملکفین مالیاتی ۲۲
نقش دولت در مقابله با جرایم مالیاتی ۲۳
فرار مالیاتی ۲۴
تعریف و مفهوم فرار مالیاتی ۲۴
ابعاد فرار مالیاتی ۲۵
پیامدهای فرار مالیاتی ۲۸
انگیزه‌ها و بازدارنده‌های اجتناب از پرداخت مالیات ۲۹
زمینه های پیدایش فرار مالیاتی ۳۰
انگیزه های فرار مالیاتی ۳۱
آثار فرار مالیاتی ۳۱
اندازه گیری فرار مالیاتی ۳۲
۲-۲-۶-۹. راه های مقابله با فرار مالیاتی ۳۳
فصل سوم ۳۵
تمایز جرایم مالیاتی با سایر جرایم اقتصادی ۳۵

جرایم مالیاتی و جرایم اقتصادی ۳۵
مفهوم جرایم مالیاتی ۳۵
تعریف کلی جرایم اقتصادی و انواع آن ۳۵
ویژگی‌های خاص جرایم مالیاتی ۳۶
ماهیت حقوقی و مالی جرایم مالیاتی ۳۶
تفاوت در ساختار و نحوه ارتکاب نسبت به سایر جرایم اقتصادی ۳۷
دلایل و عوامل ارتکاب جرایم مالیاتی ۳۷
تفاوت‌های قانونی و کیفری ۳۸
قوانین و مقررات مربوط به جرایم مالیاتی در مقابل سایر جرایم اقتصادی ۳۸
مجازات‌ها و نحوه رسیدگی قضایی ۳۹
مجازات جرم مالیاتی ۳۹
شروع به جرم مالیاتی ۴۱
پیشینه ۴۲
مرور زمان کیفری در جرم مالیاتی ۴۲
معاونت در جرم مالیاتی ۴۲
حداقلی مجازات در جرم مالیاتی ۴۳
تورم قوانین و مقررات مالیاتی ۴۴
تفاوت اثرات جرایم مالیاتی با سایر جرایم اقتصادی بر جامعه ۴۵
نقش نهادهای نظارتی و اجرایی ۴۶
تفاوت در رویکردها و ابزارهای مقابله با جرایم مالیاتی و سایر جرایم اقتصادی ۴۶
فقدان ضابطه‌مندی در جرم‌انگاری جرم اقتصادی ۴۶
مشخص نبودن اهداف و ارزش‌های مورد حمایت قانونگذار ۵۰
نامتناسب بودن پاسخ‌های کیفری ۵۱
عدم استفاده از ضمانت اجراهای هرمی در تعیین کیفر جرایم اقتصادی ۵۲
ارزیابی مرحله قضایی ۵۳
پاسخ‌های انتظامی به جرایم اقتصادی ۵۴
پلیس مبارزه با جرایم اقتصادی ۵۴
تعقیب کیفری جرم اقتصادی ۵۵

ضرورت تعامل نهادهای تعقیب کیفری جرم اقتصادی با نهادهای نظارتی ۵۶
تدابیر مبتنی بر شایستگی در تعقیب جرایم اقتصادی ۵۷
مرحله رسیدگی و صدور حکم ۵۸
تعدد مراجع رسیدگی‌کننده به جرایم اقتصادی ۵۸
لزوم تخصص‌گرایی در قضات ۵۹
عدم مبتنی نبودن آرای قضایی بر نظریه‌های کارشناسی ۵۹

فصل چهارم ۶۱

راهکارهای پیشگیرانه در خصوص جرایم مالیاتی ۶۱

مقدمه ۶۱
مفهوم و گونه های پیشگیری ۶۴
پیشگیری کنشی (غیرکیفری) ۶۵
پیشگیری وضعی ۶۵
پیشگیری اجتماعی ۶۵
پیشگیری زودرس ۶۵
پیشگیری فردی ۶۶
پیشگیری واکنشی (کیفری) ۶۶
تبیین راهکارهای پیشگیرانه درزمینهٔ جرایم مالیاتی ۶۷
راهکارهای ارائه شده به منظور پیشگیری وضعی ۶۷
الزام مؤدی حقیقی به ارائهٔ اطلاعات ۶۷
الزام مؤدی حقوقی و تجار به سامان دهی فعالیت های اقتصادی ۶۷
الزام ارگان ها و اشخاص مرتبط با مؤدی به ارائه و تبادل اطلاعات ۶۸
امکان مراجعه به کلیهٔ دفاتر و اسناد و مدارک مؤدی ۶۹
ایجاد پایگاه هویتی اشخاص در سازمان امور مالیاتی ۶۹
ایجاد واحد بازرسی مالیاتی ۶۹
تعیین راهی برای ورود درآمد کتمان شده به چرخهٔ مالیاتی ۶۹
تضمین حفاظت از اطلاعات مؤدی ۶۹
تهیهٔ قبوض پیش پرداخت ۷۰

درخواست قرار تأمین مالیات ۷۰
تبیین راهکارهای ارائه شده به منظور پیشگیری اجتماعی ۷۰
پیشگیری رشدمدار (زودرس) ۷۰
پیشگیری فردمدار ۷۰
آموزش و ترویج فرهنگ مالیاتی مؤدیان ۷۱
آموزش و تربیت کارکنان مالیاتی ۷۱
ارائۀ راهکارهای پیشگیرانه درزمینۀ جرایم مالیاتی ۷۲
ارائۀ راهکارهای قانونی پیشگیری از جرایم مالیاتی ۷۲
ارائۀ راهکارهای سازمانی پیشگیری از جرایم مالیاتی ۷۳
ارائۀ راهکارهای پیشگیرانۀ مؤدی ۷۳
بهبود فرهنگ مالیاتی به منظور پیشگیری از جرایم مالیاتی ۷۴
ترغیب و تشویق مؤدیان به تمکین مالیاتی ۷۴
شفاف سازی فعالیت های مؤدیان ۷۴
ارائه راهکارهای اقتصادی پیشگیری وضعی از جرایم مالیاتی ۷۵
بهبود بخشیدن سطح درآمد و دارایی شهروندان ۷۵
کنترل و مهار پدیدۀ اقتصاد پنهان و قاچاق ۷۵
فصل پنجم ۷۷
نتیجه گیری و پیشنهادات ۷۷
نتیجه گیری ۷۷
پیشنهادات ۸۰
پیشنهادات قانون گذاری ۸۰
منابع و ماخذ ۸۱
الف-کتاب ها ۸۱

تقدیر و تشکر

حمد و سپاس می‌گویم خداوند بلند مرتبه را که به من فرصت و توان علم اندوزی عنایت نمود و سختی‌های این مسیر را برایم آسان گردانید.

از زحمات و راهنمایی های اساتید بزرگوارم که با صبر و حوصله فراوان پاسخگو و راهنمای اینجانب هستند کمال تشکر و امتنان را دارم.

تقدیم به علم؛
که چراغ راه انسان است،

و به جست‌وجوی حقیقت، معنا می‌بخشد.

فصل اول
مبانی نظری

مقدمه

جرایم مالیاتی یکی از چالش‌های اساسی در نظام اقتصادی هر کشور به شمار می‌روند و ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست. سیاست جنایی ایران در این زمینه به منظور حفظ عدالت اجتماعی، تأمین منابع مالی دولت و جلوگیری از فساد اقتصادی طراحی شده است. مالیات به عنوان یکی از مهم‌ترین منابع درآمدی دولت، نقش حیاتی در تأمین هزینه‌های عمومی و توسعه زیرساخت‌های کشور دارد. بنابراین، هرگونه تخلف در این حوزه می‌تواند عواقب جدی برای اقتصاد ملی و عدالت اجتماعی به همراه داشته باشد. سیاست جنایی ایران در خصوص جرایم مالیاتی، شامل مجموعه‌ای از قوانین، مقررات و رویه‌های اجرایی است که به منظور شناسایی، پیشگیری و مقابله با تخلفات مالیاتی تدوین شده‌اند. این سیاست‌ها به دنبال ایجاد یک نظام مالیاتی شفاف و عادلانه هستند که در آن همه افراد و نهادها به طور برابر مسئولیت‌های مالی خود را ایفا کنند. از سوی دیگر، جرایم مالیاتی می‌توانند به شکل‌های مختلفی از جمله فرار مالیاتی، تقلب در اظهارنامه‌های مالیاتی و استفاده از روش‌های غیرقانونی برای کاهش مالیات بروز پیدا کنند. به همین دلیل، دولت ایران با استفاده از ابزارهای قانونی و اجرایی، نظارت بر فعالیت‌های مالیاتی را تقویت کرده و به دنبال ایجاد سازوکارهای مؤثر برای شناسایی و مجازات متخلفان است. در این راستا، توجه به آموزش و فرهنگ‌سازی در زمینه مالیات، همکاری با نهادهای بین‌المللی و بهبود فرآیندهای اداری نیز از جمله اولویت‌های سیاست جنایی ایران در حوزه جرایم مالیاتی به شمار می‌روند. با توجه به اهمیت این موضوع، بررسی دقیق‌تر سیاست‌های جنایی ایران در خصوص جرایم مالیاتی می‌تواند به درک بهتر چالش‌ها و فرصت‌های موجود در این حوزه کمک کند و راهکارهای مؤثری برای بهبود نظام مالیاتی کشور ارائه دهد.

تعاریف متغیرها

۱-سیاست جنایی به مجموعه ای از اصول و روش های نظری و عملی اشاره دارد که دولت ها برای تنظیم و اجرای قوانین کیفری در جامعه به کار می برند.این سیاست ها شامل تعیین مجازات ها،پیشگیری از جرم و همچنین شیوه های برخورد با مجرمان است.

۲-مالیات پولی است که افراد و کسب و کارها به دولت پرداخت می کنندتا دولت بتواند خدمات عمومی ارائه دهد.

۳-جرایم مالیاتی به هرگونه عمل غیر قانونی در زمینه مالیات اشاره دارد که شامل،فرار مالیاتی عدم پرداخت مالیات و...به سازمان های مالیاتی می شود.

۴-پیشگیری از جرم شامل راهکارها واقداماتی است که دولت ها برای جلوگیری از وقوع جرم اتخاذمی کنند.این عمل شامل آموزش، افزایش آگاهی و بهبود قوانین می باشد.

نوآوری تحقیق

تحقیقات نوآورانه در این زمینه می تواند شامل موارد زیر باشد:

بررسی رویکردهای نوین پیشگیری از جرایم مالیاتی:به عنوان مثال، استفاده از فناوری های نوین مانند هوش مصنوعی و تحلیل داده ها برای شناسایی الگوهای فرار مالیاتی و پیشگیری از آن.

مطالعه تطبیقی با سایر کشورها:بررسی سیاست های جنایی کشورهای دیگر در زمینه جرایم مالیاتی و الگوبرداری از رویکردهای موفق. تحلیل جرم شناختی جرایم مالیاتی:بررسی علل و عوامل ارتکاب جرایم مالیاتی و ارائه راهکارهای مقابله با آن.

ارزیابی اثربخشی مجازات های فعلی:بررسی اینکه آیا مجازات های فعلی برای جرایم مالیاتی بازدارنده هستند یا نیاز به اصلاح دارند.

بررسی نقش نهادهای مدنی: بررسی اینکه نهادهای مدنی چگونه می توانند در پیشگیری از جرایم مالیاتی و افزایش شفافیت مالیاتی نقش داشته باشند. باتوجه به موارد مذکور تحقیق حاضر دارای جنبه نوآوری میباشد.

ساماندهی تحقیق

به طور کلی پژوهش حاضر در ۵ فصل تدوین شد که در فصل اول به تشریح کلیات تحقیق، اهمیت و ضرورت پژوهش، اهداف و فرضیات و... پرداخته شد. در حقیقت در این فصل به تشریح کامل سؤال اصلی پژوهش می‌پردازیم. در فصل دوم، کلیات تحقیق می‌پردازیم. در فصل سوم به جرایم مالیاتی و اقتصادی فصل چهارم به تمایز جرایم مالیاتی با سایر جرایم اقتصادی می‌پردازیم. در فصل چهارم در رابطه با راهکارهای پیشگیرانه در خصوص جرایم مالیاتی صحبت به عمل می‌آوریم و سپس در فصل پنجم به بحث و نتیجه گیری پرداخته شده است.

فصل دوم
کلیات و مفاهیم

در این فصل در ابتدا به معنا ومفهوم جرایم مالیاتی و سیاست جنایی می‌پردازیم و سپس در خصوص شرایط، کارکردها و ارکان این موضوع صحبت خواهیم نمود.

تعریف سیاست

سیاست به طور مختصر و ساده عبارتست از درک، تدبّر و ادارهٔ مسایل و امور جامعه، بدین‌سان سیاست جنایی از یک سو با تجزیه و تحلیل و فهم یک امر خاص در جامعه، یعنی پدیده مجرمانه و از سوی دیگر، با عملی ساختن یک استراتژی (راهبرد) به منظور پاسخ به وضعیت‌های بزهکاری یا کژروی (انحراف)، در ارتباط است. اصطلاح سیاست جنایی برای اولین بار توسط آنسیلم فون فوئر باخ[1] در کتاب حقوق کیفری او که در سال ۱۸۰۳ میلادی منتشر گردید به کار برده شد از نظر او سیاست جنایی «مجموعهٔ شیوه‌های سرکوب گرانه‌ای که دولت با استفاده از آنها علیه جرم واکنش نشان می‌دهد» می‌باشد. سیاست جنایی به مجموعه‌ای از اصول، اهداف و راهکارهایی اطلاق می‌شود که دولت‌ها برای پیشگیری، کنترل و مجازات جرایم به کار می‌برند. این سیاست‌ها شامل تعیین نوع جرایم، نحوه برخورد با مجرمان، و روش‌های پیشگیری از وقوع جرم می‌باشد. به عبارت دیگر، سیاست جنایی به بررسی و تحلیل چگونگی واکنش جامعه و دولت به رفتارهای مجرمانه و تلاش برای ایجاد یک نظام عدالت کیفری مؤثر و عادلانه می‌پردازد. به عنوان مثال، در کتاب "سیاست جنایی" نوشته‌ی دکتر حسین زاده، سیاست جنایی به عنوان "مجموعه‌ای از اصول و قواعدی که به منظور حفظ نظم اجتماعی و تأمین امنیت عمومی از طریق پشگیری و مجازات جرایم طراحی شده است" تعریف شده است (حسین زاده، ۱۳۹۵).

تحولات مفهوم سیاست جنایی

این تعریف نشان‌دهنده‌ی اهمیت سیاست جنایی در ایجاد تعادل بین حقوق فردی و نیازهای اجتماعی است و به نقش دولت در حفظ امنیت و نظم عمومی اشاره دارد.

تحولات مفهوم سیاست جنایی عبارت است از:

مفهوم مضیق

جرم‌انگاری (incrimination) و برخورد کیفری توسط دولت با مجرمین، برجسته‌ترین شکل برخورد با جرم و مجرم می‌باشد به همین علت نخستین کاربردهای سیاست جنایی در معنایی معادل حقوق کیفری یا سیستم کیفری که مبتنی بر جرم –مجازات و قانون می‌باشد بوده است هم‌چنان‌که در تعریف فوئرباخ سیاست جنایی به شیوه‌های سرکوب‌گر، اِعمال شونده از سوی دولت و علیه جرم محدود شده است که در مقایسه با تحولات مفهوم سیاست جنایی می‌توان آن را مفهوم مضیق سیاست جنایی و یا سیاست کیفری (penalpolicy) نامید (ابراهیمی، ۱۳۹۲).

مفهوم موسع

هر کدام از ارکان سه‌گانه مفهوم مضیق سیاست، در فرایند تحولات توسعه یافته است. فون لیست در اواخر سده نوزدهم سیاست جنایی را «مجموعه منظم اصولی که دولت و جامعه به وسیله آنها مبارزه علیه بزه را سازمان می‌بخشد.» تعریف می‌کند همچنانکه می‌بینیم در این تعریف در کنار دولت جامعه نیز مسئول سازماندهی و اعمال سیاست جنایی در نظر گرفته شده است و از نظر خانم دلماس مارتی «سیاست جنایی شامل مجموعه روش‌هایی می‌شود که هیات اجتماع با توسل به آن‌ها پاسخ‌ها را به پدیده مجرمانه سازمان می‌بخشد.» که عبارت «هیات اجتماع» علاوه بر نهادهای مختلف دولتی، جامعه مدنی را نیز در سازمان‌دهی مقابله با پدیده مجرمانه سهیم می‌گرداند. بنابراین امروزه در مفهوم موسع «سیاست جنایی عبارت است از کلیه تدابیر و اقدام‌های پیشگیرانه و سرکوب‌گرانه‌ای که توسط دولت و جامعه مدنی، جداگانه و یا با مشارکت یکدیگر، جهت پیشگیری از جرم، مبارزه با بزهکاری، اصلاح و یا سرکوب مجرم بکار برده می‌شود.» (حسینی، ۱۴۰۰).

انواع سیاست جنایی

هر سیاست جنایی هدفداری، جهت دستیابی به اهداف خود به ابزار کارآمدی احتیاج دارد که با توجه به ابزار مورد استفاده سیاست جنایی، می‌توانیم آن را به سیاست جنایی تقنینی، سیاست جنایی قضایی و سیاست جنایی مشارکتی تقسیم نمائیم. سیاست جنایی تقنینی با استفاده از ابزار قوانین که شامل قانون اساسی، قوانین جزایی و آئین دادرسی کیفری می‌باشد. سیاست جنایی قضایی با استفاده از ابزارهای قضایی که مقام قضایی بنابر اختیارات خود می‌تواند از آنها استفاده کند مانند مجازات‌های جایگزین حبس یا نظام نیمه آزادی و غیره و سیاست جنایی مشارکتی با استفاده از حمایت و مشارکت اهرم‌های مردمی (علاوه بر استفاده از ابزارهای قانونی و قضایی) سعی در رسیدن به اهداف سیاست جنایی مطلوب را دارند(زارعی، ۱۴۰۲).

سیاست جنایی تقنینی

سیاست جنایی تقنینی به مجموعه‌ای از قوانین و مقرراتی اطلاق می‌شود که به منظور پیشگیری، کنترل و مجازات جرایم در یک جامعه تدوین شده است. این سیاست به عنوان یکی از ارکان اصلی نظام عدالت کیفری، نقش حیاتی در حفظ نظم و امنیت اجتماعی ایفا می‌کند. در این راستا، سیاست جنایی تقنینی باید به گونه‌ای طراحی شود که ضمن تأمین حقوق فردی، به نیازهای اجتماعی و امنیت عمومی نیز پاسخ دهد.سیاست جنایی تقنینی به معنای تدوین و اجرای قوانین کیفری است که هدف آن کنترل و کاهش جرایم، حفاظت از حقوق شهروندان و تأمین امنیت اجتماعی می‌باشد. این سیاست شامل تعیین انواع جرایم، مجازات‌ها و فرآیندهای قانونی مرتبط با آن‌ها است. اهمیت سیاست جنایی تقنینی در این است که با ایجاد چارچوب‌های قانونی، امکان پیشگیری از وقوع جرم و برخورد مؤثر با مجرمان فراهم می‌شود(عبداللهی، ۱۳۹۸).

عناصر سیاست جنایی تقنینی

۱. تعریف جرایم: یکی از مهم‌ترین عناصر سیاست جنایی تقنینی، تعریف دقیق جرایم است. این تعریف باید شامل ویژگی‌های خاص هر جرم، شرایط وقوع آن و مجازات‌های مربوطه باشد. به عنوان مثال، در قانون مجازات اسلامی ایران، جرایم به دسته‌های مختلفی مانند جرایم عمدی، غیرعمدی، و جرایم مالی تقسیم‌بندی شده‌اند.

۲. مجازات‌ها: سیاست جنایی تقنینی باید مجازات‌های متناسب با هر جرم را تعیین کند. این مجازات‌ها می‌توانند شامل حبس، جزای نقدی، خدمات عمومی و سایر تدابیر اصلاحی باشند. هدف از تعیین مجازات‌ها، نه تنها تنبیه مجرمان، بلکه بازپروری و اصلاح آن‌ها نیز می‌باشد.

۳. فرآیندهای قانونی: سیاست جنایی تقنینی باید فرآیندهای قانونی مربوط به رسیدگی به جرایم را مشخص کند. این فرآیندها شامل مراحل تحقیق، محاکمه و صدور حکم می‌باشد. رعایت حقوق متهمان و شفافیت در این فرآیندها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

۴. پیشگیری از جرم: یکی از اهداف اصلی سیاست جنایی تقنینی، پیشگیری از وقوع جرم است. این پیشگیری می‌تواند از طریق آموزش، فرهنگ‌سازی و ایجاد فرصت‌های اقتصادی و اجتماعی انجام شود. همچنین، همکاری با نهادهای اجتماعی و غیر دولتی نیز می‌تواند در این زمینه مؤثر باشد (میرحسینی، ۱۳۹۹).